

011

Arrestnummer
C / / 2021
Repertoriumnummer
2021 /
Datum van uitspraak
23 december 2021
Rolnummer
2021/CO/381 H.Z.
Notitienummer parket-generaal
2017/PGA/3255 2021/VJ11/403

Mededeelbaar aan de
ontvanger

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C6
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-000024&1294-0001-0024-02-01-1

2017/PGA/3255 - 2021/VJ11/403

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

...

Tegen:

1. ...

2. H.Z.,

RRN (...)

Chauffeur bij (...)

geboren te (...) (Joegoslavië) op(...)

wonende te (...)

van de Belgische nationaliteit

Beklaagde, aanwezig en bijgestaan door P.J., advocaat bij de balie provincie Antwerpen

Voorlopige hechtenis: A: 12/09/2017; BA: 13/09/2017; VOV: 27/10/2017

3. t/m 6. ...

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A verkrachting van kinderen boven volle leeftijd 14 jaar en beneden 16 jaar met verzwarende omstandigheden

de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer, de misdaad gepleegd zijnde op de persoon van een kind boven de volle leeftijd van veertien jaar en beneden die van zestien jaar, met name op **H.S.**, geboren te (...) op (...)

(art. 375 lid 1, 2 en 5, 378 lid 1, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat de schuldige tot degenen behoorde die over het slachtoffer gezag

hebben, te weten respectievelijk de ouders, schoonouders, paternale grootvader en paternale nonkel van het slachtoffer.
(art. 377 lid 1 en 6, en 378 lid 1 Sw)

bij samenhang te Sint-Niklaas, in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 27 december 2015 en 29 februari 2016, meermaals, op niet nader bepaalde data
door H.Z., ...

B verkrachting van kinderen boven volle leeftijd 14 jaar en beneden 16 jaar met verzwarende omstandigheden

de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer, de misdaad gepleegd zijnde op de persoon van een kind boven de volle leeftijd van veertien jaar en beneden die van zestien jaar, met name op H.S., geboren te Rumst op 24 juni 2001.
(art. 375 lid 1, 2 en 5, 378 lid 1, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat de schuldige tot degenen behoorde die over het slachtoffer gezag hebben, te weten respectievelijk de ouders, schoonouders, paternale grootvader en paternale nonkel van het slachtoffer.
(art. 377 lid 1 en 6, en 378 lid 1 Sw)

bij samenhang, te Sint-Niklaas, gelegen in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 29 februari 2016 en 24 juni 2017, meermaals, op niet nader bepaalde data
door H.Z., ...

C verkrachting van minderjarigen boven volle leeftijd 16 jaar met verzwarende omstandigheden

de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer, de misdaad gepleegd zijnde op de persoon van een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar, met name op H.S., geboren te (-) op (-).
(art. 100 ter, 375 lid 1, 2 en 4, 378 lid 1, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat de schuldige tot degenen behoorde die over het slachtoffer gezag hebben, te weten respectievelijk de ouders, schoonouders, paternale grootvader en paternale nonkel van het slachtoffer.
(art. 377 lid 1 en 4, en 378 lid 1 Sw)

bij samenhang te Sint-Niklaas, in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 24 juni 2017 en 12 september 2017, meermaals, op niet nader bepaalde data
door H.Z., ...,

D aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging jegens minderjarigen geen volle 16 jaar oud met verzwarende omstandigheden

aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd te hebben op de persoon van een minderjarige geen volle zestien jaar oud, met name op H.S., geboren te (...).
(art. 373, 374, 378 lid 1, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat de schuldige tot degenen behoorde die over het slachtoffer gezag hebben, te weten respectievelijk de ouders, schoonouders, paternale grootvader en paternale nonkel van het slachtoffer.
(art. 377 lid 1 en 4, en 378 lid 1 Sw)

bij samenhang te Sint-Niklaas, in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 27 december 2015 en 29 februari 2016, meermaals, op niet nader bepaalde data
door H.Z., ...,

E aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging jegens minderjarigen geen volle 16 jaar oud met verzwarende omstandigheden

aanranding van de eerbaarheid gepleegd te hebben op de persoon of met behulp van de persoon van een minderjarige, geen volle zestien jaar oud, met geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list, of die mogelijk werd gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijke of geestelijke gebrek van het slachtoffer, name op de persoon of met behulp van de persoon van H.S., geboren te Rumst op 24 juni 2001.
(art. 373, 374, 378 lid 1, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat de schuldige tot degenen behoorde die over het slachtoffer gezag hebben, te weten respectievelijk de ouders, schoonouders, paternale grootvader en paternale nonkel van het slachtoffer.
(art. 377 lid 1 en 4, en 378 lid 1 Sw)

bij samenhang te Sint-Niklaas, in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 29 februari 2016 en 24 juni 2017, meermaals, op niet nader bepaalde data
door **H.Z.**, ...,

F aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging jegens minderjarigen boven volle leeftijd 16 jaar met verzwarende omstandigheden

aanranding van de eerbaarheid gepleegd te hebben op de persoon of met behulp van de persoon van een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar, met geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list, of die mogelijk werd gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of geestelijk gebrek van het slachtoffer, name op de persoon of met behulp van de persoon van **H.S.**, geboren te (...).
(art. 100 ter, 373 lid 1 en 2, 374, 378 lid 1, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat de schuldige tot degenen behoorde die over het slachtoffer gezag hebben, te weten respectievelijk de ouders, schoonouders, paternale grootvader en paternale nonkel van het slachtoffer.
(art. 377 lid 1 en 2, en 378 lid 1 Sw)

bij samenhang te Sint-Niklaas, in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 24 juni 2017 en 12 september 2017, meermaals, op niet nader bepaalde data
door **H.Z.**, ...,

G opwekken van de ontucht, het bederf of de prostitutie bij minderjarigen boven volle leeftijd 14 jaar en beneden 16 jaar

een aanslag tegen de zeden te hebben gepleegd door, teneinde eens anders driften te voldoen, de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht, die de volle leeftijd van veertien jaar maar geen volle zestien jaar oud was, te hebben opgewekt, begunstigd of vergemakkelijkt, met name van hierna genoemde personen.
(art. 379 lid 1 en 2, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

1 te (...) en bij samenhang te Sint-Niklaas, in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 27 december 2015 en 24 juni 2017, meermaals, op niet nader bepaalde data
door **H.Z.**, ...
ten nadele van **H.S.**, geboren te (...) op (...),

2 te (...) en bij samenhang te Sint-Niklaas, in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 27 december 2015 en 9 januari 2017, meermaals,

op niet nader bepaalde data

door **H.Z.**, ...,

ten nadele van **S.R.**, geboren t(...) op (...)

H opwekken van de ontucht, het bederf of de prostitutie bij minderjarigen boven volle leeftijd 16 jaar

een aanslag tegen de zeden te hebben gepleegd door, teneinde eens anders driften te voldoen, de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht boven de volle leeftijd van zestien jaar te hebben opgewekt, begunstigd of vergemakkelijkt, met name van hierna genoemde personen.

(art. 100 ter, 379 lid 1, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

1 te (...) en bij samenhang te (...), in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 24 juni 2017 en 12 september 2017, meermaals, op niet nader bepaalde data

door **H.Z.**, ...,

ten nadele van **H.S.**, geboren te (...) op (...),

2 te (...) en bij samenhang te (...), in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 9 januari 2017 en 12 september 2017, meermaals, op niet nader bepaalde data

door **H.Z.**, ...,

ten nadele van **S.R.**, geboren te (...) op (...)

I mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

ten aanzien van **H.S.**, geboren te (...) op (...), het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

(art. 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die gezag had over het slachtoffer, te weten respectievelijk de ouders, schoonouders, paternale grootvader en paternale nonkel van het slachtoffer.

(art. 433 sexies lid 1. 1° en 2, en 433 novies lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige.

(art. 100 ter, 433 septies lid 1. 1° en 2, en 433 novies lid 1 Sw)

te (...) en bij samenhang te (...), in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 27 december 2015 en 18 juni 2016, meermaals, op niet nader bepaalde data
door ..., H.Z., ...,

J mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

ten aanzien van H.S., geboren te (...) op (...), het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinques §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die gezag had over het slachtoffer, te weten respectievelijk de ouders, schoonouders, paternale grootvader en paternale nonkel van het slachtoffer.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 sexes lid 1. 1° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige.

(art. 100 ter, 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 1° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

te (...) en bij samenhang te (...), in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 18 juni 2016 en 12 september 2017, meermaals, op niet nader bepaalde data
door ..., H.Z., ...,

K

L onterende behandeling - feiten vanaf 02 februari 2012

een persoon aan een onterende behandeling, zijnde elke behandeling die in de ogen van het slachtoffer of van derden een ernstige krenking of aantasting van de menselijke waardigheid uitmaakt, te hebben onderworpen, met name H.S., geboren te (...) og (...).

(art. 417 bis 3°, en 417 quinques lid 1 Sw)

te (...) en bij samenhang te (...), in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 27 december 2015 en 12 september 2017, meermaals, op niet nader bepaalde data
door H.Z., ...,

door het slachtoffer op zeer jonge leeftijd uit te huwelijken, haar te dwingen dit huwelijk seksueel te voltrekken, haar vervolgens compleet te isoleren van haar thuismilieu en onder te brengen in het milieu van de schoonouders, en haar te onttrekken aan onderwijs en sociale contacten, met als enige doel dat de minderjarige zou zorgen voor nageslacht en zou instaan voor het huishouden zoals voorgeschreven binnen de Roma cultuur.

M weigering hulpverlening waarbij het gevaar door de verzuimer werd vastgesteld met verzwarende omstandigheden

verzuimd te hebben hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeerde, met name aan **H.S.**, geboren te (-) op (-), terwijl hij zelf diens toestand heeft vastgesteld en zonder ernstig gevaar voor zichzelf of voor anderen had kunnen helpen. (art. 422 bis lid 1 en 2 Sw)

met de omstandigheid dat de persoon die in groot gevaar verkeerde, minderjarig was. (art. 100 ter, en 422 bis lid 3 Sw)

te (-) en bij samenhang te (-), in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tussen 27 december 2015 en 12 september 2017, meermaals, op niet nader bepaalde data door ..., **H.Z.**, ...

N

O

2. Bestreden beslissing

2.1. Er werd hoger beroep ingesteld op:

- 10 maart 2021 door beklaagde H.Z. tegen alle beschikkingen,
- 15 maart 2021 door het Openbaar Ministerie t.o.v. beklaagde H.Z. tegen alle beschikkingen,

2.2. Er werd een verzoekschrift in de zin van art. 204 van het Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Antwerpen op:

- 10 maart 2021 door beklaagde H.Z.,

- 15 maart 2021 door het Openbaar Ministerie t.o.v. beklaagde H.Z.,

2.3. tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op **05 maart 2021** door de rechtbank van eerste aanleg **Antwerpen, afdeling Antwerpen**, AC8 kamer (3 rechters), waarbij t.o.v. beklaagde beslist werd als volgt:

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van H.Z. om de debatten te heropenen en weert de door de verdediging bij het verzoekschrift tot heropening der debatten gevoegde stukken uit de debatten.

Op strafgebied

...

Ten aanzien van H.Z., tweede beklaagde

Veroordeelt H.Z. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G1, G2, H1, H2, I, J, L en M:

tot een **gevangenisstraf van 40 maanden**.

Ontzet H.Z. uit de rechten zoals vermeld in artikel 31.1° lid van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**;

Veroordeelt H.Z. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
 - een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
 - de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/4 \times 730,09 = 182,52$ EUR.

...

3. Rechtspleging voor het hof

- a) De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 2/12/2021.
Het hof heeft hierbij gehoord:
- het openbaar ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering.
 - de beklaagde H.Z. in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door hemzelf en zijn voormelde advocaat, die stukken neerlegt.
- b) Beklaagde, die de Nederlandse taal niet machtig is, werd ter zitting bijgestaan door een tolk Servisch, V.I., ingeschreven onder VTI nr.(....)
- c) De in de processtukken aanwezige conclusie en stukken werden regelmatig neergelegd en in het beraad betrokken. Geen enkele procespartij formuleert op dit punt enige kritiek of werpt desbetreffend een bezwaar op.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen - grieven

- a) Het hoger beroep van beklaagde tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis is ontvankelijk. De nauwkeurige grieven hebben betrekking op:
- Procedure:
 - o *“Schending rechten van verdediging*
 - o *Afwijzen heropening debatten”*
 - Schuld:
 - o *“Betwisting schuldigverklaring alle tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G.1, G.2, H.1, H.2, I, J, L en M”*
 - Straf en/of maatregel:
 - o *“Gelet op de betwisting schuld, verzoek tot vrijspraak*
 - o *Ondergeschikt verzoek tot straf aangepast aan persoonlijke situatie”*
 - Andere:
 - o *“Gerechtskosten*
 - o *Ontzetting rechten artikel 31 Sw.*
 - o *Gelet op vrijspraak verzoek, afwijzen.”*

- b) Het hoger beroep van het openbaar ministerie ingesteld tegen het bestreden vonnis is ontvankelijk enkel voor zover dit de beschikkingen op strafrechtelijk gebied betreft. Het is, bij gebrek aan hoedanigheid, niet ontvankelijk voor het overige. De nauwkeurige grief heeft betrekking op de strafmaat.

4.2. Bevoegdheid

Het hof is, zoals de eerste rechter, bevoegd als gevolg van de verzachtende omstandigheden die de raadkamer in haar beschikking van 28/11/2019 heeft aangenomen voor de als misdaad omschreven feiten A, B, C, D, E, F, G, H, I, en J in hoofde van beklaagde, en die voor hem voortspruiten uit de afwezigheid van vroegere veroordelingen tot criminele straffen ten tijde van de feiten.

4.3. Beoordeling ten gronde

4.3.1 Omvang van de beoordeling ten gronde

- a) Het beoordelen van de schuld, desgevallend het bepalen van de straf, beroepsgrievan van beklaagde en van het openbaar ministerie, ligt aan de beoordeling van het hof voor.
- b) Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

4.3.2. Beoordeling ten gronde op strafrechtelijk gebied

4.3.2.1 Voorafgaande beoordeling

Ontvankelijkheid strafvordering

Beklaagde werpt op dat de rechten van verdediging en het recht op een eerlijk proces zijn geschonden. In eerste aanleg werd de zaak op de zitting van 22/01/2021 behandeld in afwezigheid van de raadsman van beklaagde doch wel in aanwezigheid van beklaagde zelf. De raadsman van beklaagde had de rechtbank tijdig geïnformeerd over een agendaprobleem ingevolge ziekte van een medewerker, gestaafd door een medisch attest. Toen de raadsman van beklaagde op de zitting van 22/01/2021 arriveerde, was de zaak reeds in beraad genomen en werd het de raadsman van beklaagde niet toegelaten alsnog te pleiten.

Beklaagde heeft daarop een verzoekschrift ingediend tot heropening der debatten wat door de eerste rechter werd geweigerd.

Het niet aanwezig zijn van de raadsman van beklagde heeft niet automatisch tot gevolg dat het recht op tegenspraak en de rechten van verdediging onherstelbaar zouden zijn geschonden. Het hof stelt vast dat de zaak in eerste aanleg werd ingeleid op de zitting van 6/02/2020 waar op verzoek van partijen conclusietermijnen werden bepaald en de zaak voor behandeling werd gesteld op de zitting van 26/03/2020. De zaak werd ingevolge de coronasituatie opnieuw vastgesteld op de zitting van 13/11/2020 alwaar de zaak opnieuw werd verdaagd op verzoek van de verdediging en dit naar de zitting van 22/01/2021 waar de zaak aldus in beraad werd genomen. De raadsman van beklagde heeft geen gebruik gemaakt van de hem verleende conclusietermijn en heeft in eerste aanleg niet geconcludeerd.

De eerste rechter heeft de raadsman van beklagde na laattijdige aankomst ter zitting – aankomst klaarblijkelijk zeer kort na het in beraad nemen van de zaak- niet toegelaten alsnog te pleite. Het hof is van oordeel dat hieruit niet volgt dat er sprake is van een schending van de rechten van verdediging. Beklaagde en zijn raadsman hebben, zoals vermeld, in eerste aanleg de mogelijkheid gekregen te concluderen maar hebben van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt, en beklagde in persoon was wel tijdig aanwezig op de zitting en heeft zichzelf kunnen verdedigen. Doordat beklagde de mogelijkheid werd gegeven zichzelf te verdedigen in eerste aanleg werd hem evenmin een aanleg ontzegd en heeft hij genoten van het voordeel van de dubbele aanleg.

Bovendien moet vastgesteld worden dat zelfs indien er sprake zou zijn van een schending van de rechten van verdediging, deze schending rechtgezet werd in de verdere loop van het proces. Een eventuele schending van het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces worden immers beoordeeld rekening houdend met het verloop van de ganse strafprocedure. In concreto dient vastgesteld te worden dat beklagde tegen het vonnis van de eerste rechter beroep heeft aangetekend, dat hem op de inleidingszitting van 24/06/2021 een conclusietermijn werd toegestaan en dat beklagde een conclusie heeft neergelegd ter griffie van het hof op 16/11/2021 en dat de zaak uitvoering werd behandeld op de zitting van 2/12/2021. Aldus heeft beklagde, met bijstand van een advocaat, de mogelijkheid gehad en benut om ten gronde te concluderen en tegenspraak te voeren met betrekking tot de tegen hem ingebrachte elementen van het strafdossier en met betrekking tot de door de eerste rechter aangenomen bewijselementen.

In tegenstelling tot wat door beklagde wordt voorgehouden, blijkt ook niet dat het gevoerde onderzoek enkel à charge werd gevoerd. De onderzoeksrechter heeft de onderzoekshandelingen bevolen die hij nuttig achtte in het kader van de waarheidsvinding en dit zowel à charge als à decharge. Bovendien heeft beklagde bij de regeling der rechtspleging verschillende bijkomende onderzoekdaden gevraagd waarvan een groot gedeelte door de onderzoeksrechter ook effectief werden uitgevoerd. De verdediging heeft ook in het kader van de procedure ten gronde alle elementen kunnen aanbrengen die nuttig geacht werden en kan zoals gesteld nog steeds elk verweer voeren dat hij wenselijk acht. Hij kan vragen dat bijkomende onderzoekdaden worden verricht.

Ook wat de speurders betreft, kan het hof uit het strafdossier niet afleiden dat er sprake is van partijdige bewijsgaring. Uit niets blijkt dat er enige onregelmatigheid werd begaan bij de samenstelling van het strafdossier of dat de bewijsgaring werd gedaan in omstandigheden die doen twifelen aan de betrouwbaarheid van het verkregen bewijs omdat er twijfel zou bestaan over de onpartijdigheid van de onderzoekers. Dat de speurders aanvankelijk geen effectief verhoor hadden gedaan van de vriendinnen van H.S. of de CLB medewerkers, doch louter een weergave hadden gegeven van hetgeen zij aan de speurders hadden meegedeeld, doet het hof niet twifelen aan de onpartijdigheid van de onderzoekers. De speurders hebben uiteindelijk een uitnodiging tot verhoor verstuurd naar de vriendinnen van H.S., uitnodiging die onbeantwoord bleef. De weergave van de speurders dat de vriendinnen hen hadden meegedeeld dat ze niets afwisten van de feiten, lijkt dan ook meer dan waarschijnlijk. Wel blijkt uit het strafdossier dat de speurders weinig geloof hechten aan de intrekking van de verklaring door H.S. doch beklagde maakt niet aannemelijk dat zij door deze stelling te poneren bepaalde onderzoekdaden niet zouden hebben verricht of enkel zouden hebben gezocht naar elementen ter staving van hun stelling dat de aanvankelijke verklaring van H.S. de enige juiste verklaring was. Het hof stelt in dit verband vast dat zeer veel verhoren werden afgenomen die ten ontlaste waren van beklagde in die zin dat ze ontkenden dat er sprake was van een kindhuwelijk. Beklagde verzocht tijdens het onderzoek dat de personen die aanwezig waren op het huwelijksfeest van H.S. zouden worden verhoord. Beklagde werd expliciet gevraagd naar de identiteit van de te verhoren personen. Beklagde repliceerde dat hij met zijn raadsman zou overleggen welke personen hij zou aanbrengen om te verhoren. Beklagde bleef evenwel in gebreke om een lijst van aanwezigen over te maken aan de speurders. Het kan dan ook niet aan de speurders verweten worden dat deze personen niet werden verhoord. Zoals gezegd kan beklagde nog steeds verzoeken dat bepaalde onderzoekdaden zouden worden gesteld en het hof zal nagaan of het huidig samengesteld strafdossier afdoende is om een beoordeling te maken over de ten laste gelegde feiten.

Het gegeven dat het Openbaar Ministerie beklaagde duidelijk liet maken dat hij geen contact mocht opzoeken met de vermeende slachtoffers, kan niet beschouwd worden als een schending van het recht op privéleven. De jeugdrechter had bij beschikking van 13/09/2017 een volstrekt legitiem tijdelijk contactverbod opgelegd met H.S. en beklaagde. Het kantschrift van het Openbaar Ministerie had dan louter betrekking op het ter kennis brengen van deze beschikking met de waarschuwing dat het overtreden van dit contactverbod door het Openbaar Ministerie zal beschouwd worden als een strafbaar feit.

Wat tot slot de redelijke termijn betreft, is het zo dat deze een aanvang neemt op het moment waarop de beklaagde op officiële, maar daarom niet formele wijze, kennis krijgt van een tegen hem gerichte strafvervolging of opsporing, hetzij dus vanaf het moment waarop hij onder de dreiging van een strafvervolging leeft. Het respect voor de redelijke termijn moet verder worden beoordeeld met inachtneming van de volgende criteria: de aard en de complexiteit van de zaak, de houding van de beklaagde, de houding van de met het onderzoek, de opsporing, de vervolging en de berechting belaste instanties en het belang van de zaak voor de beklaagde. De beoordeling gebeurt, in de regel, naar de loop van het ganse proces.

In casu start het onderzoek naar aanleiding van een schrijven gericht aan het Openbaar Ministerie vanwege het Agentschap met Jongerenwelzijn, sociale dienst bij de Jeugdrechtbank van 4/09/2017 waarbij zij (nogmaals) melding doen van een vermoed kindhuwelijk van H.S.. Beklaagde werd in het kader van dit onderzoek op 12/09/2017 verhoord. Vanaf dat ogenblik leefde hij onder de dreiging van een strafvervolging en nam de redelijke termijn een aanvang. Op 12/06/2018 werd het dossier door de onderzoeksrechter meegedeeld aan het Openbaar Ministerie voor eindvordering, waarna door het Openbaar Ministerie bijkomende onderzoek werd gevraagd. Het dossier werd dan een tweede maal ter beschikking meegedeeld aan het Openbaar Ministerie en dit op 30/10/2018. De vordering van het Openbaar Ministerie volgde op 2/10/2019 en de beschikking van de raadkamer tot verwijzing naar de correctionele rechtbank dateert van 28/11/2019. De inleidende zitting vond plaats op 6/02/2020 en op verzoek van de verdediging van medegedaagden M.K. en H.Sa. werden conclusietermijnen bepaald en werd de zaak in voortzetting gezet naar de zitting van 27/03/2020. Gelet op de coronamaatregelen werd de zaak herdaagd naar de zitting van 18/06/2020 waar de zaak opnieuw in voortzetting gezet naar de zitting van 13/11/2020 voor behandeling van de zaak. Op deze zitting werd de zaak op verzoek van de verdediging van medebeklaagde H.Sd. wegens ziekte van deze laatste in voortzetting gezet naar de zitting van 22/01/2021 waar de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen. Het bestreden vonnis dateert van 5/03/2021. Het hoger beroep van beklaagde werd ingeleid op

de zitting van 24/06/2021. Op deze zitting werden conclusietermijnen bepaald en werd de zaak voor behandeling gesteld op de zitting van 2/12/2021, zitting waarop de zaak in beraad werd genomen.

Gelet op de geruime tijd van inactiviteit tussen de laatste beschikking tot mededeling en de uiteindelijke eindvordering van het Openbaar Ministerie - dit is net geen jaar - en tussen de beschikking tot verwijzing door de raadkamer op 28/11/2019 en de uiteindelijke behandeling van de zaak in eerste aanleg op 22/01/2021, zonder dit aan de houding van beklagde kan verweten worden, is het hof van oordeel dat de redelijke termijn is overschreden.

Het tijdsverloop heeft er evenwel niet toe geleid dat bewijsmateriaal is verloren gegaan of dat beklagde zou gehinderd zijn in zijn mogelijkheid om tegenspraak te voeren over het bewijsmateriaal. Beklagde kon reeds tijdens het onderzoek bij zijn verhoor zijn standpunt weergeven en stukken bijbrengen, wat hij ook deed. Hij beschikt zoals vermeld nog steeds over de mogelijkheid om elk nuttig geacht stuk te zijner verdediging voor te leggen en kan nog steeds elk verweer voeren dat hij wenselijk acht. Hij kan, zoals vermeld, vragen dat bijkomende onderzoekdaden worden verricht, wat hij ook gedaan heeft. Indien deze onderzoekdaden niet langer nuttig zijn gelet op het tijdsverloop, heeft dit zijn weerslag op de beoordeling van de feiten ten gronde en niet op de beoordeling van de ontvankelijkheid van de strafvordering.

Met de overschrijding van de redelijke termijn moet rekening worden gehouden bij de straftoemeting ingeval van schuldigverklaring.

4.2.2.2 Beoordeling van de schuld

- a) De schuld van beklagde aan de hem ten laste gelegde feiten is bewezen door de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Voor het overzicht van het strafonderzoek verwijst het hof naar p. 11 tot en met p. 19 van het bestreden vonnis en herneemt deze feitelijke uiteenzetting.
- b) Het staat vast en zulks wordt ter zitting niet betwist, dat H.S. op 14-jarige leeftijd volgens de Romacultuur in het huwelijk trad met de 14-jarige S.R.. Naast de erkenning hiervan door beklagde ter zitting, blijkt het kindhuwelijk ook uit de verklaring van de inmiddels overleden grootvader van H.S., H.Sd. en de in het strafdossier gevoegde foto's van het feest en de taart met de namen "H.S." en "S.R." op.

- c) Het staat ook vast dat H.S. en S.R. seksuele betrekkingen hebben gehad en dit minstens vanaf de leeftijd van 15 jaar. Dit blijkt uit de verschillende verklaringen van H.S., de verklaring van S.R., de vaststelling dat uit de inzage van het medisch dossier van H.S. blijkt dat zij meermaals de gynaecologe had geconsulteerd met de zogenaamde wens om zwanger te worden. De eerste consultatie in dit verband dateerde van 24/10/2016, op een ogenblik dat H.S. dus 15 jaar oud was.
- d) Het staat voorts vast dat het tweede audiovisueel verhoor van H.S. waarbij H.S. haar aanvankelijke verklaring dat zij door haar grootvader en nonkel werd gedwongen in een huwelijk, intrekt, en stelt dat zij had gelogen onder druk van haar moeder, leugenachtig is en in strijd met objectieve elementen in het strafdossier. Zo wordt de bewering dat ze helemaal niet was gehuwd met S.R. weerlegd door de verklaring van beklaagde zelf, de verklaring van haar grootvader, en de aangetroffen foto's. Ze stelde ook gelogen te hebben over het feit dat zij ooit naar de gynaecologe was geweest maar ook dit gegeven is in tegenstrijd met de lezing van het medische dossier van H.S. waaruit blijkt dat ze meermaals naar de gynaecoloog is geweest en dit in het bijzijn van verschillende mensen waaronder een vrouw die meermaals vroeg of H.S. zwanger was en of ze toch wel zeker zwanger kon geraken.
- e) Wat de rol van beklaagde betreft, wordt de aanvankelijke verklaring van H.S. bevestigd door de aanvankelijke verklaring van de zus van H.S., H.Se., volgens dewelke H.S. door haar grootvader en door beklaagde werd gedwongen dagelijks in te wonen bij S.R., en dat H.S. niettegenstaande ze soms ruzie had met S.R., ze toch naar hem moest gaan waarbij het quasi steeds beklaagde of de grootvader was die H.S. naar S.R. brachten. Tevens wordt de aanvankelijke verklaring van H.S. met betrekking tot de rol van beklaagde bevestigd door S.R. die bij de jeugdrechter had toegegeven dat hij seksuele betrekkingen had gehad met H.S.. Volgens hem had ze aanvankelijk meermaals geweigerd maar zou ze, nadat haar nonkel langs vaders kant tegen hen had gezegd dat het moest van de familie, ermee hebben ingestemd.
- f) Bovendien blijkt uit de vaststellingen van de verbalisanten dat H.S. en haar moeder tijdens het afleggen van de initiële verklaring angstig waren voor de reactie van beklaagde.

- g) In het strafdossier werd ook een bemiddelaar/woordvoerder in de Romagemeenschap gecontacteerd en deze deelde de speurders mee dat het de gewoonte is in de Romagemeenschap dat wanneer een potentiële bruid wordt gevonden er een verbindingspersoon wordt aangesteld die instaat voor de bemiddeling tussen de families waarbij het dan meestal gaat om een nonkel of een grootvader, geen broer of vader.
- h) Uit de samen lezing van deze elementen acht het hof het afdoende bewezen dat beklagde “bemiddeld” heeft in het kindhuwelijk van zijn op dat ogenblik 14-jarige nichtje H.S. en dat hij haar heeft gedwongen in dit huwelijk en op haar morele druk heeft uitgeoefend om seksuele betrekkingen te hebben met S.R..
- i) Het hof ziet geen reden om alsnog H.S. te horen nu zij meermaals tijdens het strafonderzoek werd ondervraagd en zij meermaals haar aanvankelijke verklaring heeft ingetrokken. Het hof heeft aldus kennis van de huidige versie van H.S. waarbij zij beklagde volledig vrijpleit. Het hof hecht evenwel geen geloof aan deze nieuwe versie van de feiten. Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat er vanuit de gemeenschap druk werd uitgeoefend en dat de rangen worden gesloten. Bovendien steunt het hof de bewezenverklaring van de feiten niet enkel of doorslaggevend op de aanvankelijke verklaring van H.S. maar wel op de samen lezing van de verschillende hiervoor vermelde vaststellingen.
- j) Ook het horen van de ouders van H.S. is niet dienstig voor de waarheidsvinding. De moeder van H.S. werd tijdens het strafonderzoek reeds verhoord en ontkende dat er sprake was van een gedwongen huwelijk of dat er druk zou zijn gezet door beklagde. Beklaagde verduidelijkt ook niet waarom de ouders van H.S. zouden moeten gehoord worden en beklagde heeft ook geen initiatief genomen hen te dagvaarden om te horen als getuige noch om hen mee naar de zitting te nemen om te kunnen horen. Het hof steunt zijn beslissing tot schuldigverklaring geenszins op de verklaring van de moeder van H.S. zodat niet wordt ingegaan op het verzoek van beklagde in conclusies met betrekking tot het verhoor van de ouders van H.S.. De vader van H.S. is doofstom en werd ook tijdens het strafonderzoek niet verhoord. Ook hier blijft beklagde in gebreke aannemelijk te maken dat een verhoor zou bijdragen tot de waarheidsvinding. Het hof neemt immers aan dat de aanvankelijke verklaring van H.S. niet op alle punten een volledig waarheidsgetrouwe weergave is van hetgeen zich heeft afgespeeld en waarbij het niet onaannemelijk is dat zij de rol van beklagde heeft versterkt om zo de rol van haar ouders, die *ipso facto* hebben ingestemd met het kindhuwelijk en niets hebben ondernomen om er een einde aan

te stellen, af te schermen. Dit betekent evenwel niet dat de ganse aanvankelijke verklaring van H.S. ongeloofwaardig is en dat het feit van het gedwongen kindhuwelijk niet zou hebben plaatsgevonden en de rol van beklaagde in het ganse gebeuren zou zijn verzonnen, maar betekent enkel dat H.S. haar ouders hiervan niet mee wenste te beschuldigen. Zoals reeds vermeld werd de aanvankelijke verklaring met betrekking tot het kindhuwelijk *an sich* en de rol van beklaagde bevestigd door andere elementen in het strafdossier.

k) Beklaagde legt ter zitting een stuk neer met daarop een lijst van genodigden en aanwezigen op het huwelijksfeest van H.S. en S.R. zodat eventueel bijkomend onderzoek zou kunnen worden gedaan en deze personen zouden kunnen worden verhoord over de houding van beklaagde tijdens het huwelijksfeest van H.S. en S.R.. Beklaagde ontkent immers dat hij op dit trouwfeest H.S. zou gedwongen hebben vriendelijk te zijn tegen de gasten, haar zou hebben willen slagen en haar vader zou hebben geslagen zoals weergegeven door H.S. in haar aanvankelijke verklaring. Het hof stelt vast dat beklaagde reeds op 23/10/2017 heeft gevraagd personen aanwezig op het huwelijksfeest te ondervragen. De speurders hebben hem gevraagd naar de identiteit van deze personen maar nadat beklaagde had aangegeven hieromtrent met zijn raadsman te overleggen, heeft hij nooit enige lijst met aanwezige personen overhandigd aan de speurders. Het gegeven dat de aanwezige personen mogelijks zouden kunnen verklaren dat beklaagde geenszins H.S. onder druk zou hebben gezet tijdens het feest of dat hij geen slagen zou hebben toebedeeld, zou voor het hof geen weerslag hebben op het al dan niet bewezen zijn van de ten laste gelegde feiten. Beklaagde wordt niet vervolgd voor het toebrengen van slagen aan H.S.. Het feit dat niemand getuige zou zijn geweest van enige druk op het feest zelf, bewijst niet dat er geen druk was noch zouden deze verklaringen het hof doen twifelen aan de waarachtigheid van de initiële verklaring van H.S. met betrekking tot haar huwelijk en de rol van beklaagde in het gebeuren.

l) Door zijn 14-jarig nichtje, H.S., te dwingen in een kindhuwelijk met S.R. en haar te dwingen het huwelijk te consumeren en seksuele betrekkingen te hebben met S.R., heeft beklaagde zich als mededader schuldig gemaakt aan de verkrachting van een minderjarige boven de volle leeftijd van 14 jaar en beneden 16 jaar met de omstandigheid dat hij een persoon is die over H.S. gezag heeft. Dit gezag blijkt uit de aanvankelijke verklaring van H.S., de aanvankelijke verklaring van haar zus H.Se. en de vaststelling dat beklaagde H.S. vervoerde naar het politiebureau en zelfs aanwezig was op het oudercontact van H.S.. Hij heeft zich ook schuldig gemaakt als mededader aan de aanranding van de eerbaarheid met geweld

of bedreigingen ten aanzien van een minderjarige die geen volle 16 jaar oud is, met de omstandigheid dat hij gezag had over H.S.. De feiten van tenlasteleggingen A, B, C, D, E, en F zijn dan ook in hoofde van beklaagde afdoende bewezen. H.S. diende de aanranding te ondergaan onder zedelijke dwang binnen de Romacultuur uitgaande van onder meer beklaagde.

- m) Door H.S. mee te delen, nadat ze meermaals geweigerd had seks te hebben met S.R., dat ze van de familie verplicht was seksuele betrekkingen te hebben, en door haar meermaals naar de woning van S.R. te brengen, heeft beklaagde de ontucht van de toen minderjarige H.S. en de toen minderjarige S.R. opgewekt teneinde andermans (S.R.) driften te voldoen. De feiten van tenlastelegging G (voor de periode dat H.S. en S.R. boven de volle leeftijd van 14 jaar en beneden de 16 jaar waren) en H (voor de periode dat H.S. en S.R. de volle leeftijd van 16 jaar hadden) zijn bewezen in hoofde van beklaagde.
- n) Door H.S. te brengen naar het huis waar het gezin van S.R. woonde en waar H.S. verplicht werd tot het stellen van seksuele handelingen met S.R., heeft beklaagde zich eveneens schuldig gemaakt aan de feiten van tenlasteleggingen I en J, met de omstandigheid dat H.S. minderjarige was en dat hij gezag had over H.S..
- o) Door H.S. op zeer jonge leeftijd uit te huwelijken waardoor zij gedwongen werd op zeer jonge leeftijd bij haar "schoonfamilie" in te wonen, weinig contact te kunnen hebben met haar eigen familie en van school te moeten veranderen, heeft beklaagde zich tevens schuldig gemaakt aan het onderwerpen van H.S. aan een ontorende behandeling. De feiten van tenlastelegging L zijn in hoofde van beklaagde afdoende bewezen.
- p) Beklaagde wist dat H.S. tegen haar zin seksuele betrekkingen had met S.R. en dat haar fysieke en seksuele integriteit in gevaar was. Beklaagde heeft evenwel verzuimd hulp te verlenen of te verschaffen. Beklaagde heeft integendeel H.S. verder in gevaar gebracht door haar steeds terug te brengen naar S.R., ook wanneer zij dit absoluut niet wilde, zoals blijkt uit de aanvankelijke verklaring van de zus van H.S.. De feiten van tenlastelegging M zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van beklaagde.
- q) De argumenten in conclusies doen niets af aan hoger vermelde beoordeling.

4.2.2.3 Beoordeling van de strafmaat

- a) De in hoofde van de beklaagde bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid Sw. slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.
- b) De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover door het hof gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.
- c) De feiten zijn ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit. Beklaagde heeft zijn minderjarig nichtje op 14-jarige leeftijd uitgehuwelijkt en haar gedwongen seksuele betrekkingen te hebben met haar "echtgenoot".
- d) Beklaagde heeft een blanco strafregister.
- e) Gelet op de aard en de ernst van de feiten, dringt een streng signaal in de zin van een gevangenisstraf zich op. Indien de redelijke termijn niet zou zijn overschreden zou het hof een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar opleggen.
- f) Gelet op de overschrijding van de redelijke termijn en nu beklaagde nog niet werd veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het strafwetboek wordt beklaagde een gevangenisstraf van 30 maanden opgelegd en wordt hem uitstel van tenuitvoerlegging verleend voor de uitgesproken hoofdgevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar. Dit uitstel, de duur ervan en de mogelijkheid van herroeping moeten de beklaagde aanzetten tot gedragsverbetering.
- g) Beklaagde wordt overeenkomstig artikel 378 Sw. ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid Sw. voor een termijn van VIJF JAAR.

4.2.4 Kosten

4.2.4.1 Ambtshalve beoordelingen

- a) De bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders moet worden opgelegd bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklaagde dient thans verplicht te worden tot betaling van een bijdrage van 200,00 euro.
- b) De forfaitaire vergoeding in de beheerskosten van de rechtsbedeling veroorzaakt door het misdrijf waaraan beklaagde schuldig is bevonden, is slechts eenmaal op te leggen in dezelfde zaak, namelijk bij de beslissing waarbij het aan een beklaagde ten laste gelegde feit bewezen worden verklaard. De veroordeling tot betaling van de vergoeding wordt beperkt door de relatieve werking van het hoger beroep. Het verbod voor de rechter om de toestand te verzwaren van diegene die alleen hoger beroep instelt, heeft tot gevolg dat deze ambtshalve veroordeling op het enkel hoger beroep van een beklaagde niet kan worden verhoogd. Wanneer de schuldvraag enkel ingevolge de grievenopgave van een beklaagde voor het hof aanhangig is gemaakt, belet voormeld verbod dat het hof de vergoeding verhoogt. Mitsdien blijft thans een vergoeding van 50 euro op te leggen.
- c) De bijdrage voor de financiering van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand moet worden opgelegd bij iedere veroordeling van een beklaagde door een strafgerecht. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 152bis, 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 201, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering,

- 1, 2, 3, 7, 25, 31 lid 1, 33, 65, 66, 79, 80, 100ter, 373, 374, 375, 377, 378, 379, 382, 389, 417 bis 3°, 417 quinquies, 422bis, 433 quinquies, 433 sexies, 433 septies, 433 novies van het Strafwetboek,
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964,
- 1 van de wet van 5 maart 1952,
- 36 van de wet van 7 februari 2003,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985,
- 58 van het K.B. van 18 december 1986,
- 91 van het K.B. van 28 december 1950,
- 6 van het K.B. van 26 april 2017,
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017,

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hoger beroepen en de grieven, op **tegenspraak**.

Verklaart het hoger beroep van beklaagde ontvankelijk.

Verklaart het hoger beroep van het openbaar ministerie ontvankelijk, enkel voor zover dit de beschikkingen op strafrechtelijk gebied betreft. Verklaart het, bij gebrek aan hoedanigheid, niet ontvankelijk voor het overige.

6.1. Op strafrechtelijk gebied

Stelt vast dat de redelijke termijn is geschonden.

Verklaart beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, L en M.

Veroordeelt beklaagde H.Z. hoofdens de vermengde bewezen verklaarde feiten sub A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, L en M tot een hoofdgevangenisstraf van DERTIG MAANDEN.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van de opgelegde hoofdgevangenisstraf, dit voor een periode van VIJF jaar.

Ontzet beklaagde uit de rechten van artikel 31, eerste lid Sw. voor een termijn van VIJF JAAR.
Verplicht beklaagde tot betaling van een vergoeding van 50 euro.

Verplicht beklaagde tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 200 euro.

Veroordeelt beklaagde tot betaling van een bijdrage van 22,00 euro aan het Fonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Laat de kosten van het uittreksel van de akte van het hoger beroep van het openbaar ministerie ten laste van de Belgische Staat.

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering in hoger beroep en tot 1/4de van de kosten van de strafvordering in eerste aanleg, begroot in totaal op 332,86 euro.

De rechtspleging verliep uitsluitend in het Nederlands, uitgezonderd het door de tolk vertaalde gedeelte.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, **kamer C6**,
samengesteld uit :

V.F.,	Raadsheer d.d. Voorzitter,
J.C.,	Raadsheer,
J.G.,	Raadsheer,

die aan de beraadslaging hebben deelgenomen

en in openbare terechtzitting van
DRIEËNTWINTIG DECEMBER TWEEDUIZEND EN EENENTWINTIG

uitgesproken door Raadsheer d.d. Voorzitter V.F.
in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld op het
proces-verbaal van de terechtzitting
met bijstand van griffier V.C..

Mevrouw J.C., raadsheer, bevindt zich in de onmogelijkheid om dit arrest te
ondertekenen (artikel 195bis van het Wetboek van Strafvordering en artikel 785, eerste lid
van het Gerechtelijk Wetboek).

